

nització militar, modificada per la Llei orgànica 1/1984, de 5 de gener.

b) La Llei orgànica 13/1991, de 20 de desembre, del servei militar.

2. Igualment, queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei orgànica.

Disposició final primera. *Desplegament reglamentari.*

Es faculden el Govern i el ministre de Defensa, en l'àmbit de les seves respectives competències, per dictar les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei orgànica.

Disposició final segona. *Títol competencial i preceptes amb caràcter de llei ordinària.*

1. Aquesta Llei orgànica es dicta en virtut de la competència exclusiva de l'Estat en matèria de defensa i Forces Armades, que estableix l'article 149.1.4a i en relació amb el que disposen l'article 8.2 i l'article 97, tots aquests de la Constitució.

2. Tenen caràcter de llei ordinària el títol III i els articles 20.2, 22 i 24 a 31.

Disposició final tercera. *Mandat legislatiu.*

El Govern, en el termini de tres mesos, ha de remetre al Congrés dels Diputats un projecte de llei reguladora dels drets fonamentals dels militars professionals, que inclogui la creació de l'Observatori de la Vida Militar.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 17 de novembre de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

18934 *LLEI 21/2005, de 17 de novembre, de restitució a la Generalitat de Catalunya dels documents confiscats amb motiu de la Guerra Civil custodiats a l'Arxiu General de la Guerra Civil Espanyola i de creació del Centre Documental de la Memòria Històrica.* («BOE» 276, de 18-11-2005.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La Llei de 15 de setembre de 1932, dictada a l'empara de la Constitució de 1931, va aprovar l'Estatut de Catalunya, en virtut del qual es va produir el traspàs de funcions i serveis a Catalunya. Per mitjà de la Llei de 5 d'abril de 1938 es van declarar «revertits a l'Estat la com-

petència de legislació i execució que li correspon en els territoris de dret comú i els serveis que van ser cedits a la regió catalana en virtut de la Llei de quinze de setembre de 1932». Com a conseqüència de la norma esmentada, un conjunt de documents i fons documentals pertanyents als ens i òrgans integrats en l'Administració de la Generalitat van ser confiscats i dipositats majoritàriament a les dependències de la Delegació de l'Estat per a la Recuperació de Documents (DERD), òrgan administratiu creat per recopilar documentació relacionada amb persones i institucions vinculades a l'oposició al règim franquista, amb la finalitat de «subministrar a l'Estat informació referent a l'actuació dels seus enemics», tal com cita literalment el Decret de 26 d'abril de 1938, pel qual es va crear la DERD.

Tot el personal de la DERD es va traslladar a Catalunya quan va ser ocupada. D'allà van transferir les 160 tones de documents requisats a la seu central de recuperació de documents a Salamanca, per confeccionar fitxes d'antecedents polítics que eren utilitzades en els consells de guerra, els Tribunals de Responsabilitats Polítiques, els Tribunals de Depuració de Funcionaris i el Tribunal Especial per a la Repressió de la Maçoneria i el Comunisme. No obstant això, una gran part dels documents i efectes, com que no tenien valor per a aquesta finalitat, van ser destruïts, i els que la Delegació de l'Estat per a la Recuperació de Documents va identificar com a propietat de persones partidàries del Règim se'ls van retornar.

Finalment, els Serveis Documentals de la dictadura es van suprimir pel Reial decret 276/1977, de 28 d'octubre, quan ja s'havia restablert la Generalitat de Catalunya.

El restabliment de la Generalitat de Catalunya mitjançant el Reial decret llei 41/1977, de 29 de setembre –abans de l'entrada en vigor de la Constitució–, i la derogació expressa de la Llei de 5 d'abril de 1938, també va suposar el renaixement del dret de les seves institucions a recuperar la seva memòria històrica i a la restitució del seu arxiu institucional, per tant, dels documents i efectes confiscats en aquell tràgic període de la història d'Espanya.

En aquest sentit, no s'han d'oblidar ni la disposició transitòria segona de la Constitució ni la disposició transitòria sisena de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, aprovat per la Llei orgànica 4/1979, de 18 de desembre, de la qual també se'n dedueix el dret a la restitució dels documents i efectes que constituïen l'arxiu de la Generalitat republicana.

II

D'altra banda, el Decret de 13 de setembre de 1936 va establir a l'article segon la confiscació de «tots els béns mobles, immobles, efectes i documents que pertanyin als partits polítics o agrupacions esmentats, així com a totes les organitzacions que hagin pres part en l'oposició feta a les forces que cooperen al moviment nacional, de manera que tot això passa a la propietat de l'Estat». Posteriorment, la Llei de 9 de febrer de 1939, de responsabilitats polítiques, va disposar a l'article 3 que «els partits, agrupacions i organitzacions declarades fora de la llei han de patir la pèrdua absoluta dels drets de tota classe i la pèrdua total dels béns. Aquests passen íntegrament a ser propietat de l'Estat. Queden confirmades les confiscacions portades a terme en aplicació del que disposen l'article 2 del Decret número cent vuit abans esmentat i les seves disposicions complementàries i concordants».

III

A partir de la promulgació de la Constitució espanyola de 1978, s'han aprovat diverses normes que tenen per objecte restaurar situacions jurídiques afectades injustament per la legislació i l'actuació del règim franquista. Entre aquestes podem citar les normes d'amnistia, el

reconeixement de drets assistencials a les persones pertanyents a l'exèrcit republicà, la restitució de documents, fons documentals i altres efectes i drets del patrimoni sindical i la restitució o compensació als partits polítics de béns i drets confiscats en aplicació de la normativa sobre responsabilitats polítiques.

El Congrés dels Diputats va aprovar, el 18 de maig de 2004, una proposició no de llei per la qual s'instava el Govern a iniciar un procés de diàleg amb el Govern de la Generalitat de Catalunya, amb la finalitat d'assolir un acord que permeti resoldre el contenciós plantejat en relació amb la documentació confiscada que en l'actualitat està recollida a l'Arxiu General de la Guerra Civil Espanyola.

Escau, doncs, en aquest moment, aprovar una norma amb rang de llei que permeti el restabliment de les situacions jurídiques il·legítimament extingides pel que fa a la Generalitat de Catalunya i a les persones naturals i jurídiques de caràcter privat, i alhora salvaguardar, per raó del seu interès històric i cultural, la integritat funcional de l'Arxiu i dels documents i fons documentals que hi estan custodiats.

IV

Aquesta Llei, per tant, té per objecte, amb caràcter general, la restitució dels documents i fons documentals confiscats amb motiu de la Guerra Civil i custodiats a l'Arxiu General de la Guerra Civil Espanyola. L'article 2 distingeix entre la restitució a la Generalitat de Catalunya, que es produeix «ope legis», i la restitució a les persones naturals i jurídiques privades, que requereix la instrucció d'un procediment previ destinat a acreditar, per part dels interessats, l'existència d'un interès legítim en la devolució dels documents.

En relació amb els interessats esmentats s'estableix un procediment sumari envoltat de garanties especials, a fi de facilitar l'exercici del dret a la restitució que la Llei concedeix. Aquest procediment conté, a més, un règim de fiscalitat especial dirigit a evitar qualsevol menyscapte patrimonial als interessats, a fi que aquest aspecte no suposi un obstacle per a l'exercici de les accions que preveu la Llei.

Article 1. *Objecte.*

Aquesta Llei té per objecte la restitució dels documents i efectes confiscats a Catalunya per la Delegació de l'Estat per a la Recuperació de Documents creada en virtut del Decret de 26 d'abril de 1938.

Article 2. *Àmbit subjectiu.*

1. L'Estat ha de restituir a la Generalitat de Catalunya, de conformitat amb el que preveu aquesta Llei, la documentació de l'arxiu institucional dels seus òrgans de govern, de la seva Administració i de les seves entitats dependents, així com la corresponent al Parlament de Catalunya, que es conserven en el fons de la Delegació Nacional de Serveis Documentals dipositats a l'Arxiu General de la Guerra Civil.

2. Així mateix, als efectes del que estableix l'article 5, l'Estat ha de transferir a la Generalitat de Catalunya els documents, fons documentals i altres efectes, confiscats a Catalunya a persones naturals o jurídiques de caràcter privat, amb residència, domicili, delegació o seccions a Catalunya, per la Delegació de l'Estat per a la Recuperació de Documents, creada en virtut del Decret de 26 d'abril de 1938, o en aplicació del Decret de 13 de setembre de 1936, que estiguin custodiats a l'Arxiu General de la Guerra Civil Espanyola.

Article 3. *Disposicions comunes.*

1. L'Estat ha de disposar les mesures necessàries per a l'efectiva posada a disposició de la Generalitat de Catalunya de tots els documents i efectes que han de ser restituïts, i aquesta se subroga en tots els drets i les obligacions d'aquell.

2. En tot cas, a l'Arxiu General de la Guerra Civil Espanyola s'ha de dipositar una còpia o duplicat de tots els documents restituïts el cost econòmic del qual l'ha d'assumir la Generalitat de Catalunya. La còpia o duplicat esmentat té la consideració de còpia autèntica en els termes que preveu la legislació de règim jurídic de les administracions públiques i de procediment administratiu comú.

3. Identificats els documents, fons documentals i altres efectes, l'Estat els ha de lliurar a la Generalitat de Catalunya en el termini de tres mesos. El seu lliurament s'ha de formalitzar mitjançant la corresponent acta de lliurament i recepció, subscripta pels representants de les dues administracions, la qual n'ha de determinar l'efectivitat.

Article 4. *Restitució a la Generalitat de Catalunya.*

1. Per a la identificació dels documents, fons documentals i altres efectes s'ha de crear, en el termini màxim de dos mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, una Comissió Mixta Govern-Generalitat de Catalunya integrada per representants designats per les dues administracions.

2. En tot cas, els documents, fons documentals i altres efectes que ja hagin estat identificats en compliment del Conveni sobre microfilmació de documents de l'antiga Generalitat de Catalunya, subscrit pel Ministeri de Cultura i la Generalitat de Catalunya el 22 d'octubre de 1982, han de ser lliurats a la Generalitat en el termini màxim de tres mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Article 5. *Requisits i procediment.*

1. El dret a la restitució als subjectes que preveu l'article 2.2 s'ha d'exercir en el termini d'un any comptat a partir de l'endemà de la notificació de l'acte d'identificació als qui en puguin ser els legítims titulars. En el supòsit que no sigui possible la pràctica de la dita notificació, el termini s'ha de computar des de l'endemà de la publicació de l'acte d'identificació. Transcorregut el termini esmentat, caduca el dret a la restitució dels documents, fons documentals i altres efectes.

2. Les peticions i sol·licituds que es formulin s'han de tramitar i resoldre pel procediment que estableixi la Generalitat de Catalunya en exercici de les seves competències, i contra els actes i resolucions que s'hi dictin els particulars poden interposar els recursos que corresponguin.

3. Només es pot declarar la procedència de la restitució dels documents, fons documentals i altres efectes si en el procediment esmentat en els apartats anteriors es compleixen els requisits següents:

a) La identificació precisa dels documents, fons documentals i altres efectes la restitució dels quals se sol·licita.

b) L'acreditació documental, o per qualsevol altre mitjà de prova admès en dret, de la seva titularitat domini- cal en el moment de la confiscació.

c) L'acreditació documental, o per qualsevol altre mitjà de prova admès en dret, de la condició de successor legítim en el cas de mort o declaració de mort dels titulars que siguin persones naturals, o d'extinció en el cas de persones jurídiques.

Article 6. Exempcions tributàries.

1. La incorporació dels documents, fons documentals i altres efectes al patrimoni de les persones físiques o jurídiques com a conseqüència de la restitució està exempta de qualsevol tribut.

2. La restitució dels documents, fons documentals i altres efectes està exempta de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats si en deriva la realització d'algun dels fets imposables d'aquest tribut.

3. Els instruments públics, documents, inscripcions o escrits que, si s'escau, es practiquin en qualsevol registre públic, gaudeixen dels mateixos beneficis que els que estableix a favor de l'Estat la legislació vigent respecte als honoraris i aranzels que s'hagin de satisfer.

Disposició addicional primera. *Restitució a persones naturals o jurídiques de caràcter privat d'altres comunitats autònomes.*

La restitució dels documents, fons documentals i efectes a les persones naturals o jurídiques de caràcter privat la poden dur a terme les comunitats autònomes que ho sol·licitin, d'acord amb el procediment que el Govern estableix i de conformitat amb els requisits que preveu l'article 5.

Disposició addicional segona. *Creació i posada en funcionament del Centre Documental de la Memòria Històrica.*

En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'ha de crear i posar en funcionament, amb el caràcter de titularitat i gestió estatal, un Centre Documental de la Memòria Històrica amb seu a Salamanca, en què s'han d'integrar els fons de l'actual Arxiu General de la Guerra Civil Espanyola.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 17 de novembre de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS I DE COOPERACIÓ

18935 *ENTRADA EN VIGOR del Bescanvi de notes constitutiu d'Acord entre Espanya i Andorra sobre el reconeixement recíproc d'autoritzacions d'armes de caça i tir esportiu, fet a Andorra el 22 de febrer de 2005. («BOE» 276, de 18-11-2005.)*

El Bescanvi de notes constitutiu d'Acord entre Espanya i Andorra sobre el reconeixement recíproc d'autorit-

zacions d'armes de caça i tir esportiu, fet a Andorra el 22 de febrer de 2005, va entrar en vigor el 27 de setembre de 2005, data de l'última notificació encreuada entre les parts en què es comunica el compliment dels procediments interns, segons estableix l'apartat 5 de les Notes.

Es fa públic per a coneixement general, i així es completa la inserció efectuada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 84, de 8 d'abril de 2005.

Madrid, 3 de novembre de 2005.—El secretari general tècnic, Francisco Fernández Fábregas.

CAP DE L'ESTAT

19003 *LLEI 22/2005, de 18 de novembre, per la qual s'incorporen a l'ordenament jurídic espanyol diverses directives comunitàries en matèria de fiscalitat de productes energètics i electricitat i del règim fiscal comú aplicable a les societats matrius i filials d'estats membres diferents, i es regula el règim fiscal de les aportacions transfrontereres a fons de pensions en l'àmbit de la Unió Europea. («BOE» 277, de 19-11-2005.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Aquesta Llei té com a objecte incorporar a l'ordenament jurídic espanyol diverses directives comunitàries i regular el règim fiscal de les aportacions transfrontereres a fons de pensions en l'àmbit de la Unió Europea.

Així, es transposen les directives següents:

a) La Directiva 2003/92/CE del Consell, de 7 d'octubre de 2003, per la qual es modifica la Directiva 77/388/CEE, pel que fa a les normes relatives al lloc de lliurament del gas i l'electricitat.

b) La Directiva 2003/96/CE del Consell, de 27 d'octubre de 2003, per la qual es reestructura el règim comunitari d'imposició dels productes energètics i de l'electricitat.

c) La Directiva 2003/123/CE del Consell, de 22 de desembre de 2003, per la qual es modifica la Directiva 90/435/CEE, relativa al règim fiscal comú aplicable a les societats matrius i filials d'estats membres diferents.

D'altra banda, es regula el règim fiscal de les aportacions transfrontereres a fons de pensions, i es possibilita en l'àmbit dels sistemes col·lectius o d'ocupació que les aportacions efectuades a fons de pensions d'altres estats membres tinguin el mateix tractament fiscal que les efectuades a fons de pensions espanyols.

Així mateix, aquesta Llei inclou set disposicions finals. La primera modifica l'article 34 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions, per incorporar Aragó i Galícia, a sol·licitud d'aquestes comunitats autònomes, a la llista de comunitats autònomes en què és obligatori el règim d'autoliquidació de l'impost. La disposició final segona regula la reversió de les diferen-